

TÄHEKE

1996

MILVI PANGA Naljaga pooleks

KAS NEID KIVE KÜLVATAKSE?
KÜLVATAKSE KÜLL.

KAS NEIST OINAIST HOOLITAKSE?
HOOLITAKSE KÜLL.

KAS NEID SIILE SÖÖDETAKSE?
SÖÖDETAKSE KÜLL.

KAS NEID PÄHKLEID PEIDETAKSE?
PEIDETAKSE KÜLL.

KAS NEID PÕRSAID PÜGATAKSE?
POLE NÄINUD KÜLL.

KAS MEID, LAPSI, LAIDETAKSE?
VAHEL IKKA KÜLL.

Suvel ja talvel

MARIKA
JOHANSON

SUVE RÕÕM ON ROHELINE,
TALVEL AGA VALGE,
KERGELT KULLAKARVALINE,
RÕÖMSALT PUNAPALGNE.

SUVE SINIVÄRELUSSE
PÕIMUB LILLE LÕNGU,
TALVEL OOTUSÄREVUSSE
PÜHALIKKU HÕNGU.

MURUEIDE TÛTREID NÄHA
SAAD SA SOOJAL SUVEL.
TALVEL PÄKAPIKIJÄLJED
LÄEVAD ÜLE LUME.

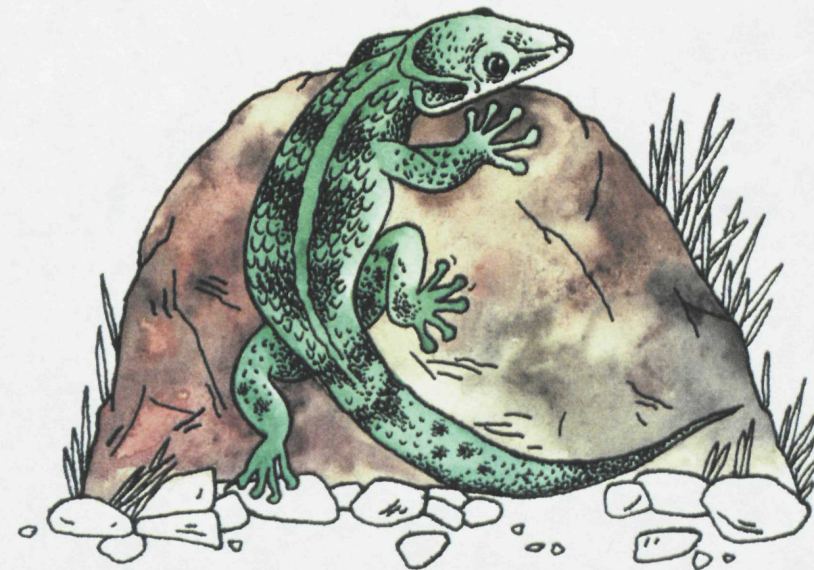
Illustreerinud EVERI VÄHI

MILVI PANGA Sisalik

ON SAMMAL KIVIL SÕBRALIK,
SEAL LEBAB SIUGJAS SISALIK:
NII SARVITU, NII SÛDAMLIK
JA SIISKI ÜLISALALIK.

KUI TÛLITAD JA SILITAD,
SIIS, USUN, OLED RABATUD
– ÜHT SABA NÄED, JA SABATUT.

VOLDEMAR MILLER

IGAL OMA TÖÖ

Kell ja pilt seisid kõrvuti. Pilt vaikis, vaatas ja laskis ennast vaadata. Kell muudkui käis ja tiksus, tiksus ja käis. "Miks kogu aeg käid ja tiksud? Rikud rahu," pahandas viimaks pilt.

"Peab. Käima peab," vastas kell.

"Miks peab? Mis sellest kasu on?" noris pilt edasi.

"Käin ja möödan aega, peab möötma," ütles kell.

"Milleks sa teda möödad? Ega sa ju ära mööta jõua.

Aeg ei lõpe, ei saa otsa."

"Selle pärast just," seletas kell. "Peab möötma, kuidas muidu inimesed teavad, millal üles tõusta, millal magama minna. Lapsed peavad minema õigel ajal kooli, õppima oma koolitükke. Minuta, minu käimiseta nad seda teha ei oska ega saa."

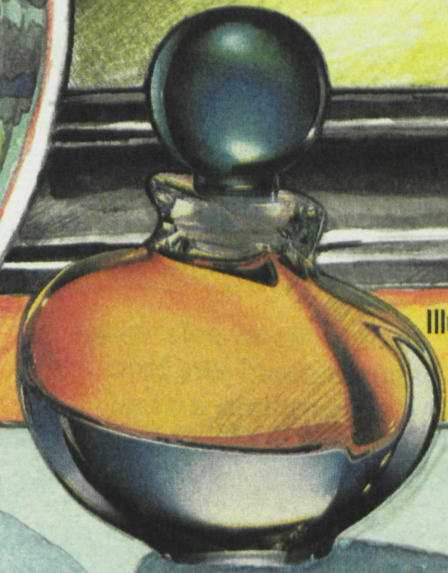
"Ja sellepärast sa käidki, muretsed selle eest, et sammuksid ikka ühte-viisi, ühte sammu. Aga mis see sinu asi on!"

"Kuidas," ütles kell. "See on ju minu töö. Tööd peab ikka tegema. Tööta ei saa."

"Jah," jäi pilt mõtlema.

"Ega minagi teisiti, ka mina teen tööd: vaatan ilma, tuba, inimesi ja lasen ennast vaadata. See on minu töö."

Jah. Igal oma töö.

Illustreerinud PRIIT REA

Solvang

HARRI JÖGISALU

Ema tõi Allikaoja äärde mänguplatsile õhtuote. Ega lapsed oja ääres ainult mänginud. Nad pidid ka loomade järele vaatama. Et Mustik, Punik ja Kirjak ning lambad vana Pässuga eesotsas koplust välja odrapõldu ei läheks. Loomad puhkasid ja mäletsesid, lastel oli aega leiba võtta. Ema laotas vaiba murule. Märk, Kärt, Mait ja Mann ning teiste pere Jaan Tiiuga istusid ringis ema vastas leivakorvi ümber. Nimetamata ei saa jätta Pollat, suurt mustjaspruuni, valge vesti ja heleda lauguga karvast kollit. Temagi seadis end istujate ringi, emale üsna külje alla, sinnapoole, kust magus leivalõhn kõige enam ninna käis.

Ema tegi võileibu – määris võid ja lõikas vorstiviile. Mann, suurem tüdruk, valas piima kruusidesse. Võileib valmis, andis ema selle endast paremal Märdile, edasi Kärdile, siis Maidule. Järg tuli vasakul istujate kätte. Ema

ulatas, ilma et oleks vaadanud, kes vastu võtab, vorstileiva vasakule. See kaduski tal peost...kuid äkki puhkes vali naer. Märk tõmbas pala kurku ja hakkas läkastama. Mait kallas naeru lõkerdades endale piimanire särgekaelusesse.

"Mis siin naerda on? Sööge!" ei taibanud ema. Aga kui ringi vaatas, siis nägi isegi ja oli lõbusalt üllatunud. Viimati antud leivaviil oli Polla hambus. Polla ootas lasteringis oma järke ja kui leib ulatati, oli selle ilusasti vastu võtnud. See tegigi kangesti nalja ja ajas naerma. Ainus, kes tõsiseks jäi, oli Polla. Ta sai kohe aru, et leib polnud temale ulatatud, laskis selle suust tekinurgale. Ei hammustanud suutäit, kuigi isuäratav vorstilõhn ninna lõi. Tõusis, jättis vorstiviilu sinnapaika ja, pea norus, sörkis oja äärde. Heitis põõsa varju ja jäi lamama, pea käppadel.

Naer leivakorvi ümber lakkas. Mann oli esimene, kes taipas, mis juhtunud. Võttis Pollast mahajäetud leivakäärü ja jooksis seda talle pakkuma. Polla ei võtnud leiba vastu. Pööras pea ära, peitis silmad, kui Mann talle pai tegi ja teda kallistada püüdis.

"Polla! Anna andeks, ära ole pahane! Sa ei

teinud midagi valesti, see oligi sinu leib. Tule meie juurde, söö nüüd."

Polla ei vaadanud leiva poolegi, ei tõstnud silmi, ei hoolinud hellitustest. Kargas püsti ja katsus, et koplust minema sai. Läks lontides, pea maas, kodu poole, lõi vaid paar korda sabaga. Vaatas korraks etteheitvalt tagasi, nagu tahaks öelda: mis inimesed te küll olete. Ootesööjad jäid asja arutama.

"Mis tal hakkas, et minema läks?" küsis Mait.

"Häbi hakkas, et Jaani eest leiva ära napsas."

"Läks sellepärast, et naerma pistsime," kahtles Jaan.

"Just. Meie solvasime Pollat!" leidis Mann.

Ema arvas, et igaüks solvuks, kui teda väikese eksimuse pärast välja naerdakse. Nii tark koer on Polla küll, et seda mõistab.

Karjalapsed sõid vaikides oma võileivad ja jõid piimakruusid tühjaks. Piinlik lugu, kui oled sõpra solvanud, enam pole mängulustigi.

Pollal võttis solvumisest ülesaamine aega. Ta jäi oma kuuti kerra, kohev saba üle nina. Õhtul ei rutanud karjastele vastugi, kui need loomadega tulid. Hommikul küll tuli ja andis Märdile lepituseks käpa pihku.

Illustreerinud REGINA LUKK

GUDMUNDUR THORSTEINSSON

Gudmundur Thorsteinsson sündis 1891.aastal. Teda tundis kogu islandi rahvas Mugguri hüüdnime all kui armastatud ja ülipopulaarset luuletajat, lauljat ning maalikunstnikku. Kahjuks ei olnud G.Thorsteinssonile antud kaua elada. Ta suri kolmekümnesealt, kuid tema looming elab rahva seas edasi, on muutunud lausa rahvaluuleks. Nagu alljärgnevi lugu.

Jutt Dimmalimmist

Kord elas üks väike kuningatütar, kelle nimi oli Dimmalimm. Dimmalimm oli hea ja armas ja väga sõnakuulelik laps. Ta mängis alati üksipäini lossiaias.

Aias oli tilluke tiik ja selle tiigi veel liugles neli luike. Dimmalimm armastas neid väga, ja alati, kui linnud tüdrukut kaldal kõndimas nägid, ujusid nad tema juurde. Ja siis kostitas ta neid leivaraasukeste ja muu hea-pareмага.

Aga ühel päeval tuli Dimmalimmil mõte minna aiast välja kaugemale kõndima. Sest ta tahtis teada, kas seal on midagi teistmoodi, midagi niisugust, mis tema silmale võõras. Ja tööpoolest, teispool aeda oli hoopis teistmoodi. Olid mõned üksikud puud ja mõned üksikud majad ja olid ääretud rohetavad viljaväljad ja sinendavad mäed, mis rühkisid silmapiiri poole. Ja sellest ilust võlutud Dimmalimm muudkui läks ja läks edasi, aina edasi.

Nõnda jõudis ta lõpuks ühe suure järve äärde. Ja Dimmalimm pani üliväga imeks, kui ta nägi seal ujumas luike, kes oli suurem ja ilusam kui ükski lossiaia lind.

Vaevu oli tüdruk nõnda mõtelnud, kui luik tema juurde ujus ja talle sõbralikult silma sisse vaatas.

Luik hakkas Dimmalimmile sedamaid armas olema. Ja seepärast tuli Dimmalimm nüüd iga päev suure järve äärde. Ja luik ujus alati kaldale ja istus vaguralt tema kõrvale. Dimmalimm silitas ta sulgi ja lind pani oma pea ta põlve peale. Ja see oli nõnda hea.

Aga elu on muutliku moega. Ühel päeval, kui Dimmalimm oli järve ääres jalutamas, ei leidnud ta oma luigelindu kusagilt. Dimmalimm otsis terve järveäärsse läbi. Lõpuks ta leidis oma linnu üles. Aga luik oli surnud. Seda nähes hakkas Dimmalimm kibedalt nutma ja nii ta siis nuttis ja nuttis.

Vaene Dimmalimm!

Lõpuks läks Dimmalimm koju tagasi. Aga igal õhtul lippas ta ikkagi järve äärde ja meenutas seal oma luike, keda ta oli hakanud armastama. Nüüd tuleb meie juttu pööre.

Ükskord istus Dimmalimm jälle järve kaldal ja mõlgutas mõtteid oma lemmiklinnust. Äkki seisis tema ees üks pisike kuningapoeg. Kuningapoeg oli imekena poiss ja teda kutsuti Peetriks.

"Kuivata nüüd oma pisarad, minu Dimmalimm," ütles kuningapoeg.

"Oh, see pole võimalik," kurtis Dimmalimm, "sest minu armas luik on surnud."

"Ei, ei, ära nuta enam," kostis kuningapoeg. "Sest ma tahan sulle rääkida ühe loo. Ma olen kuningapoeg ja elan siin lähedal. Ühel päeval tuli meile üks vastik vanamoor. See oli nõiamoor. Ja ta tegi mu ära ja muutis luigeks ja ütles, et saan nõidusest lahti alles siis, kui kohtan tütarlast, kes on hea ja sõnavõtlik ja hakkab mind armastama.

Näed, kuidas on see lugu, mu Dimmalimm. Just sina oledki see armas tüdruk, kes mu nõidusest päästis. Ja nüüd me võime ühte heita."

See jutt tegi Dimmalimmi rõõmsaks. Ta andis kuningapojale suud. Ja siis nad abiellusidki.

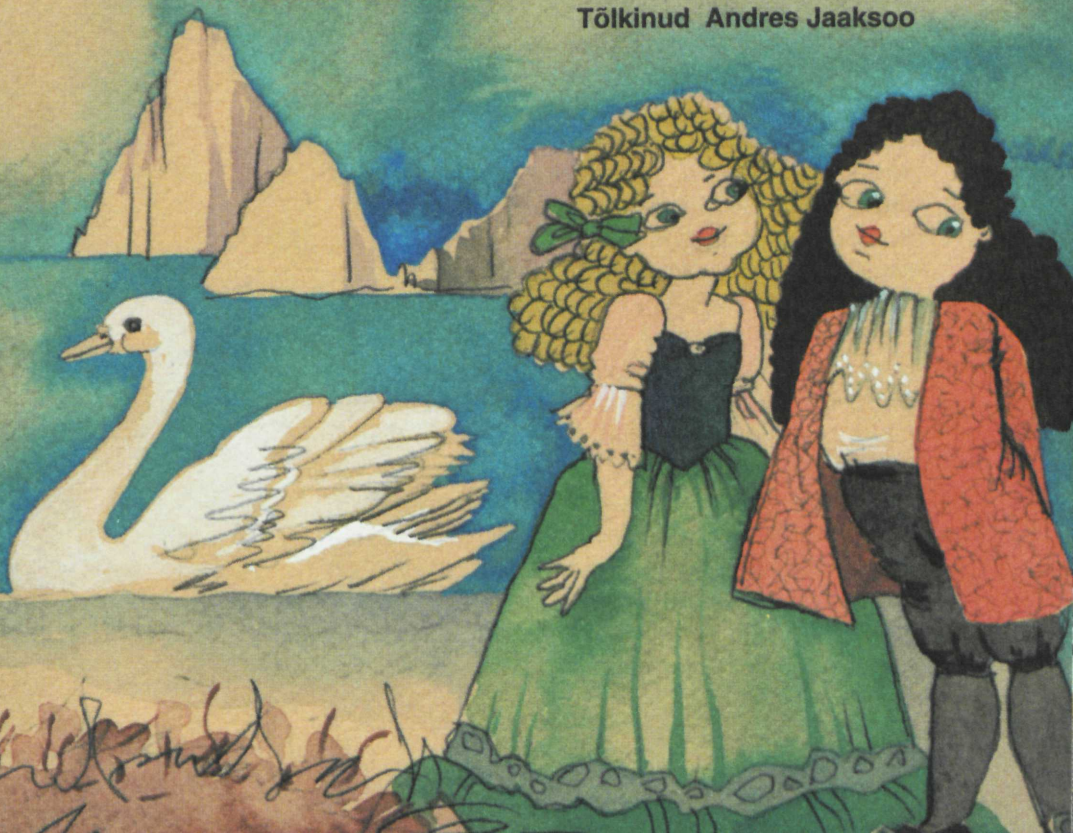
Nüüd on nad oma kuningriigis kuningas ja kuninganna. Nad istuvad imetabastel toolidel, mida kutsutakse trooniks, ja on ütlemata õnnelikud.

Ja kõik see on nõnda ainult sellepärast, et Dimmalimm oli kena ja sõnavõtlik tüdruk.

Keegi pole nõnda armas, hea
kui Dimma-limma-limm.

Kedagi nii sulnist ma ei tea
kui Dimma-limma-limm.

Tõlkinud Andres Jaaksoo

HENNO KÄO

KAHEKSAJALGADE KOOL

Arvata võib, et mõnedki maakera lapsed elaksid heameelega hoopis kaheksajalgade planeedil. Ah et miks? Aga ikka sellepärast, et kaheksajalgade planeedil ei sunniks keegi neid varahommikuti üles tõusma ja kooli minema. Kaheksajalgade planeedil pealtnäha ei käidagi koolis. Vähe sellest – koolid on seal koguni keelatud! Õppimine samuti. Õppimise eest võib kõvasti trahvi saada. Eriti usina õppimise eest võidakse koguni vangki panna. Rangest keelust hoolimata käisid kõik väikesed kaheksajalad salaja pörandaaluses salakoolis. Ka üheksa-aastane kaheksajalg Belmondo ja seitsmeaastane kaheksajalg Belladonna ärkasid täiesti vabatahtlikult juba hommikuti kell kuus ja hiilisid kõrvalisi maa-aluseid salakäike pidi pörandaalusesse salakooli. See oli ju nii kohutavalt põnev! Pörandaalune salakool oli muidu nagu kool ikka, ainult asus sügaval maa all koopas. Tunni ajal ei saanud aknast välja vahtida, sest aknaid ju ei olnud. Ja vaevalt oleks vahtijaid leidnudki. Salaemakeel, salaajalugu, sala-maateadus, salamatemaatika – kellel oleks mahti või tahtmist nii pööraselt huvitavate koolitundide ajal aknast välja vahtida! Sekka veel salalaulmine, salajoonistamine ja salavõimlemine – no mida võib üks laps veel tahta! Kõik õppisid rõõmuga, nii et pead paisusid ja silmad susisesid. Salavahetunnis aga mängiti salamänge. Üheksa-aastasele kaheksajalale Belmondole meeldis koolis väga. Belladonnale ka. Neile ei tulnud pähegi haigeks jääda või muidu poppi visata. Mine tea, ehk tegi kaheksajalgade planeedi kuningas omal ajal õigesti, et kooli ja õppimise karmilt ära keelas.

Illustreerinud HENNO KÄO

HK96

KODU TUPPA JA MÄNGUDEKS ON RUUMI!

UUDIS!

UUEST SARJAST

EXI

mänguruum

ESIMESE KOKKUPANDAVA EHTISE NIMI ON KODU,
KOMPLEKTIS 110 detaili.

TULEMAS ON VEEL:
ZOO, KAUBAMAJA, KOHVİK, FARM, HOOLDEJAAM.

HEAD MÄNGULUSTI!

MERLE LUBIN 8A
MORIS LUBIN 7A
 Ben-Gurion 112/1
 Ramat-Gan
 ISRAEL
 Kirjutada eesti keeles.

LORETA LOJA 13a
 Slokas 169 - 40
 Riga
 Latvia LV-1067
 Huvid: muusika ja sport.
 Kirjutada inglise keeles.

MARIS PUKS
 Pargi 5, Karksi
 EE2944 Viljandimaa
 Huvid:klepsud, margid.
 Soovin 10a kirjasõpra.

JOLANDA MITT 7a
 Kurtna, Kiisa sjk.
 EE3410 Harjumaa
 Huvid:laulmine, lugemine.

IIVIKA SAHAROV
NURME 70 EE2001
 Narva-Jõesuu

KATRIN PUSS
 Maasi liikuv sjk. 3
 Kuressaare
 EE3300 Saaremaa
 Huvid:kassipildid,
 udukad,muusika.

KATRIN TAGEL 13a
 Vastse-Kuuste sjk.
 EE2605 Põlvamaa
 Huvid:klepekad, ujumine,
 muusika, tennis.

HELEN SASI 10a
 Vastse-Kuuste sjk.

EE2605 Põlvamaa
 Huvid:udukad, ristsõnad,
 inglise k.,ujumine.

MARILII VAHT 10a
 Ranna küla, Muhu vald
 EE3321 Saaremaa
 Huvid:klepekad, udukad,
 inglise k., rockmuusika.

TRIIN PINKA 12a
 Linnumetsa 20
 EE2350 Jõgevamaa
 Huvid:lugemine, joonista-
 mine,
 udukad, kommpaberid.

HELEN LING 10a
 Triigi metskond
 EE2310 Lääne-Virumaa
 Huvid:muusika, udukad.

KRISTIINA JÜRISOO
 Kuremaa sjk
 EE2360 Jõgevamaa
 Huvid:klepsud, üllatus-
 muna.

KADI INK 10a
 Sõpruse 26 - 4, Käina
 EE3213 Hiiumaa
 Huvid:klepsud, udukad,
 matemaatika.

MERIT LOIDE 9a
MAARIT LOIDE 10a
 Narva mnt.3-4, Voka
 EE2023 Ida-Virumaa
 Huvid:klaverimäng,
 lugemine,
 ujumine, klepekad.

MARIANNE SÄKK 9a
ANNEMARI SÄKK 9a
 Narva mnt.3-4,Voka
 EE2023 Ida-Virumaa
 Huvid:ujumine, joonistamine
 klepsud,lugemine.

SILLE LAKS 10a
 Puru tee 24-53
 EE2045 Jõhvi
 Huvid:muusika, udukad,
 käsitöö,ujumine, lilled.

BARBIE

Kuigi talongile on kirjutatud Barbie, tuleb loosimisele vaid tema hobune nimega Nibbles.

Vat nii. See on meiepoolne väike kelmustükk. Kuidagi peab ju aasta pea pimedaimal kuul nalja saama. Rahvakalendris on novembri kohta öeldud ka "talvekuu", aga enamasti talv ega lumi nii vara siia siiski ei jõua.

Rahvakalendri järgi on novembris kaks tähtpäeva, mil nalja tehakse. Esimene küsimus ongi:

1.Nimeta need kaks tähtpäeva ja kirjuta juurde ka kuupäevad.

Teine küsimus on seotud hobustega. Barbie suksu

nimi Nibbles tähendab eesti keeles näkitsejat. Ja küsimus kõlab:
2.Mis on hobuste lemmiktoit?

JA TÄHELEPANU! LOOSIMISELE TULEB 6 HOBUST JA EI MIDAGI MUUD, MIS SIIN PILDIL NÄHA ON.

Aadressi leiad ajakirja tagumiselt sisekaanelt. Talongi ootame toimetusse hiljemalt 12. detsembriks.

BARBIE

1. _____

2. _____

Tere, "Tähekes" toimetus

Mie nimesed on Merle ja Moris Lubin. Merle on 8-aastane ning hakkas sügisel õppima 4. klassis. Moris on aasta noorem ning läks septembris 3. klassi. Elame Iisraelis juba peaaegu kuus aastat, sündinud aga oleme Eestis Tartu linnas. Meie ema on eestlane, isa juut. Koolis läheb meil hästi, õpime keeles, millel on huvitav nimi – ivriit. Septembris ei alga siin üksnes kool, vaid ka uus aasta.

Uue aasta kohta öeldakse, et see on "aasta pea", ja sellepärast süüakse sel ajal kala pead. Veel on kombeks süüa õunu meega, et uus aasta tuleks magus nagu mesi, ning ka granaatõuna. Granaatõunas on palju punaseid marjakesi ning inimesed tahaksid, et neil uuel aastal oleks hästi palju raha, nii nagu granaatõunas on palju seemneid.

Veel on meil sügisel mitu püha. Üks neist on "sukkot". Siis tehakse linnadest ning palmiokstest väikesed majad, mida nimetatakse "suka", ning elatakse nendes. Teine püha on kohtupäev. Siis juutide jumal vaatab, mida head või halba on keegi aasta jooksul teinud, ja kirjutab selle oma raamatusse. Sel päeval täiskasvanud ja lapsed paluvad andeks kõigi käest, keda nad on solvanud.

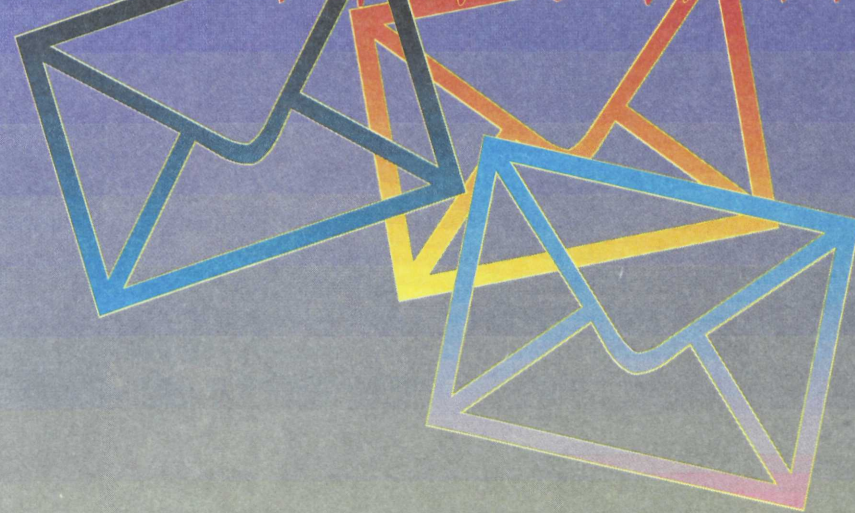
Meie pere ei ole religioosne. Me peame ka Eestimaal tuntud pühi. Näiteks detsembri lõpus peame nääre. Näärivanal on küll kaugel meile külla sõita, pealegi hakkaks tal siin oma paksude rõivastega palav. Aga päkapikud toovad meile küllaga kingitusi.

Tahaksime pidada kirjavahetust mõne eesti lapsega.

MERLE ja MORIS LUBIN Iisraelist

NB! Aadressi leiate kirjasõprade rubriigist.

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

Meile tuli kiri kaugelt maalt Iisraelist. Ja ennäe imet, see oli kirjutatud selges eesti keeles. Nüüd saate teiegi seda lugeda.

Tere, "Täheke"!

Minu nimi on Ivar. Olen 7-aastane (kirja avaldamise ajal juba küll 8). Mulle meeldib joonistada ja kirjutada. Mina olen kodus juba palju raamatuid teinud. Kirjutasin ka jutu:

Üksik nõid

Elas ükskord nõid, tal polnud kedagi seltsiks. Ükskord koputas keegi uksele. Nõid kartis väga. Ta otsustas, et ei lase kedagi sisse.

See, kes ukse taga oli, ütles muudkui, et lase aga mind sisse.

Nõid lõpuks lasigi ja ta söödi ära. Sellest ajast peale pole enam nõidu olemas.

IVAR KALAUS Rakverest

Kui ma haige olin

Ükskord külmetusin ja jäin haigeks. Ma ei saanud järgmisel päeval õue ega kooli minna. Ma lamasin voodis. Ema ütles, et ta kutsumus arsti. Varsti tilises uksekell ja arst oligi kohal. Ta tuli minu voodi juurde

ja ütles, et viib mu ühte imelisse maailma. Ise vaatas kavala näoga hiireaugu poole. Ma ei saanud millestki aru: kas siis imeline maailm on hiireaugus? Arst võttis mu käest kinni ja ma muutusin hiiresuuruseks. Kui me juba hiireaugus olime, nägime seal suurt karja valgetes kitlites hiiri. See oli hiirte haigla. Seal raviti maiustustega, ei mingeid kibedaid rohtusid. Hiirelapsed said tänu maiustustele kiiresti terveks. Järsku kuulsin ma ema kiljatust. Arstil hakkas kiire, ta võttis ühe pudeli, millel oli silt "Pikk". Sellepärast olengi nüüd klassis kõige pikem. Jooksin ema juurde ja nägin üht valges kitlis hiirt, kumm käes. Kuid siis pani ta kommi maha ja puges hiireauku. Äkki tundsin, et olen terve. Kuid mis hiirtest sai, seda ei tea küll keegi.

MARIA RAIG Tallinnast

Vanaema pannkoogid

Läksime vanaemale külla. Vanaema tahtis pannkooke küpsetada. Mina hakkasin tainast tegema. Pannkoogid maitsesid kõigile.

5-aastane RÕÕT ALLMAA Pärnust

Jänkuonu laul

Trillallaa, trallalla, olen jänkuonu ma. Hüppan üle aia hops, kapsaaeda pots.

7-aastane MARTIN ALLMAA Pärnust

PILETID

Et pääseda teatrisse, kontserdile või muuseumi, et sõita rongi, bussi, trammi või trolliga, lennata lennukiga, et proovida loosiõnne loteriis, peab kõigepealt selle teenuse eest maksma. Sina ulatad raha, vastu saad pileti ja võidki rahuliku südamega sisse astuda. Pilet on nagu lubatäht.

Tavaliselt visatakse pärast kontserti või teatrikülastust ja reisi piletid ära. Teist korda neid niikuinii kasutada ei saa. Kuid kogujale jutustavad piletid palju huvitavat. Vanu pileteid vaadates tuleb meelde, kus oled käinud või mida võitnud. Kui kleepida piletid vihikusse ja alla kirjutada, kus ja millal oled seda kasutanud, saad huvitava reispäeviku. Tihti on piletile kirjutatud muuseumi või näitusesaali lahtiolekuajad. Nii muutub sinu reispäevik lausa turismiteatmikuks.

Mõnikord tekib sul kontserdil olles soov küsi-

KOGUJA-ONU SAMUEL

da tuntud esinejalt mälestuseks autogramm. Ka siin tuleb kontserdipilet sulle appi.

Eriti huvitavad on kaasaegsed lennuki- või laevapiletid. Need oma kireva reklaamiga on nagu väiksed raamatud, kus peale pileti on veel tolli- või piiriületamise eeskirjad ja neis kirjeldatakse igasugu teenuseid, mida sihtpunktis pakutakse.

Omaette maailm on loteriipiletid. Võib-olla õnnestub sul hankida oma kogusse Eesti esimese, 1934. aasta loterii-allegri pileteid. Allegriks kutsuti pidudel või mujal lõbususkohdades korraldatud kiirloteriid, millest

saadud raha kasutati heategevuseks. Loteriisid korraldati juba väga ammu Vana-Roomas. Seal jaotati nii orje, maju ja laevu. Tänapäevased loteriid on alguse saanud samuti Itaaliast (esimene loterii aastal 1520), sealt levinud Prantsusmaale ja nii tasapisi üle maailma.

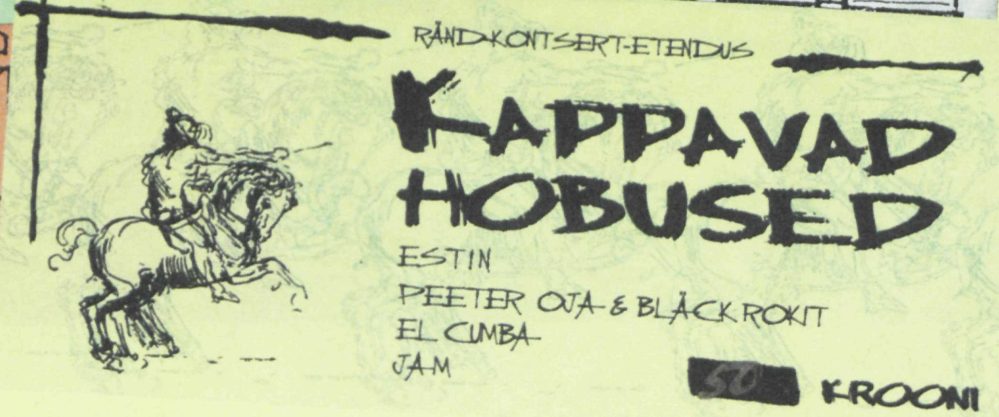
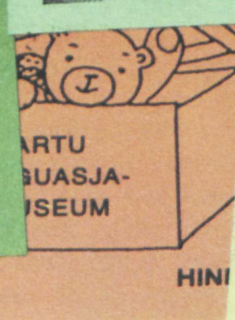
Eestimaal võid praegu osta üle kümne erineva loterii pileteid.

Vastates õieti minu kolmele küsimusele ja hea loosiõnne korral võid sinagi võita väikse auhinna.

1. Palju aastaid on möödunud maailma esimesest loteriist?
2. Kust pärineb mõte korraldada loteriitaolisi õnnemänge?
3. Kas tohib ühte piletit mitu korda kasutada? Põhjenda oma vastust.

ONU-SAMUEL

Aadressi leiad, nagu tavaliselt, ajakirja tagumiselt sisekaanelt. Ümbrikule kirjuta ka Onu-Samuel.

Ettevaatust AUTO!

Joonistanud JUSS PIHO

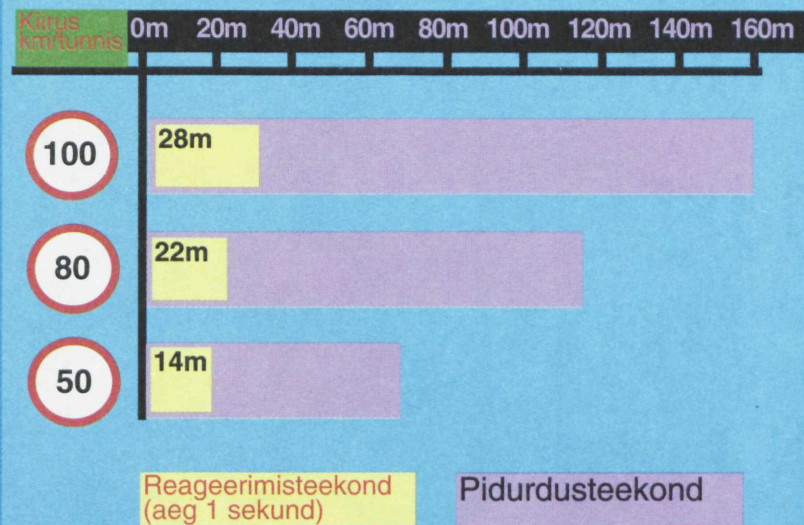
PIHO

Novembris sajab sageli vihma, ka lörtsi ja lund. Teed muutuvad libedaks. See nõuab, et nii autojuhid kui jalakäijad oleksid ettevaatlikud. Mis seal salata, vahel me kiirustame ja püüame läheneva auto eest läbi lipata. See on aga libeda tee puhul äärmiselt ohtlik. Auto pidurdusteekond on märjal ja lumisel teel pikk. Kui autojuht märkab ohtu, siis algab pidurdamine umbes sekundi pärast.

Auto liigub sekundi jooksul:

50 km tunnikiiruse puhul	14 meetrit
60 km tunnikiiruse puhul	17 meetrit
80 km tunnikiiruse puhul	22 meetrit
100 km tunnikiiruse puhul	28 meetrit.

Nüüd algab pidurdusteekond. Kui pikk see maa on, seda näitab järgmine tabel:

Uuri tabelit ja sulle saab selgeks, millal auto – olenevalt kiirusest – lõplikult peatub.

Jäise teekatte ja kulunud rehvide korral on pidurdustee veel pikem.

Veel üks oht: sombuse ilmaga on raske hinnata läheneva auto kaugust.

Soovime rahulikku ja ohutut liiklemist!

Üle tuhande aasta tagasi olid rootslased, taanlased ja norralased juba kuulsad meresõitjad ning maadeavastajad. Neist räägitakse imejutte tänaseni. Oma kiirete ja kergete laevadega käisid nad Ameerikaski ning asustasid Islandi. Sõna "viiking" tähendab sõdalast. Eks nad, paraku, röövinud oma reisiridel üksjagu. Ei maksa aga unustada, et tol hallil ajal oli karmil põhjamaal ellujäämine üsna keeruline. Ja enamik rahvast elas ikka oma tavalist töist ning rahumeelset elu.

Kuidas oleks, kui läheks õige ühte viikingiperre külla? Lähme kohe koiduajal, sest just siis äratab kukelaul kogu suure pere. Selle liikmed tõusevad üksteise järel põrandalt õlgmadratsitelt. Titt kagiseb hällis ja ema

jagu pooleli. Ema puhastab ära eilse jahisaagi ja paneb osa liha suitsuma, osa riputab kõrgele lae alla kuivama.

Poisid on isaga põllule läinud. Isa külvab otra, poiste ülesanne on kive korjata. Võid arvata, et see on neile täpselt sama igav kui tänapäeva lastele... Pärast lõunat peavad poisid veel puid lõhkuma ja peenramaad kaevama. Just siis, kui nad on juba piisavalt tüdinud ja väsinud, ruttab aia taha naabrimees. Tal on uudiseid. Öhtul tuleb külla jutuvestja.

Pimeda tulekul on kõik oodatud suurde külamaija tema lugusid ja laule kuulama. Nüüd on hoopis lõbusam töid lõpetada. Hämaruse saabudes otsitakse välja parimad kodukootud rõivad, kammitakse pead ja asutakse minekule. Suur ruum on juba rahvast pungil täis. Mõdukapad käivad ringi. Siis annab lõkke ääres istuv külavanem külalisele märku ja too asub poodiumile. Algab imeline lugu ilmaisandast Thorist ja Hiigelsuurest Maost.

HELI VEIGEL

Külas Viikingitel

asub teda toitma. Vanim õdedest, Thorhild, teeb suure eluruumi keskele lõkkeasemesse tule ja paneb pudrupaja podisema. Noorem, Gudrun, läheb kähku lehma lüpsma. Ka poistel on tööd teada. Ragnar toob vett ja küttepuid. Ottar söötab sead ja pisike Thorfinn lippab kanalasse mune korjama. Siis koguneb pere hommikusöögile. Pudru kõrvale haugatakse leiba kohupiima ja sibulaga. Pärast einet jäävad tüdrukud maja juurde appi. Täna pidi vanaema neile jälle villakraasimist ja lõngaketramist õpetama. Pärastpoole näitab ta, kuidas kangastelgedel kududa. Purje riie ongi paras-

Kasuta viikingite vana ruunikirja salakirja septsitsemisel.

RUUNIKIRI

1 B 2 3 4 5 6 7 8 9
a b c d e f g h

10 11 12 13 14 15 16 17 18
i j k l m n o p q

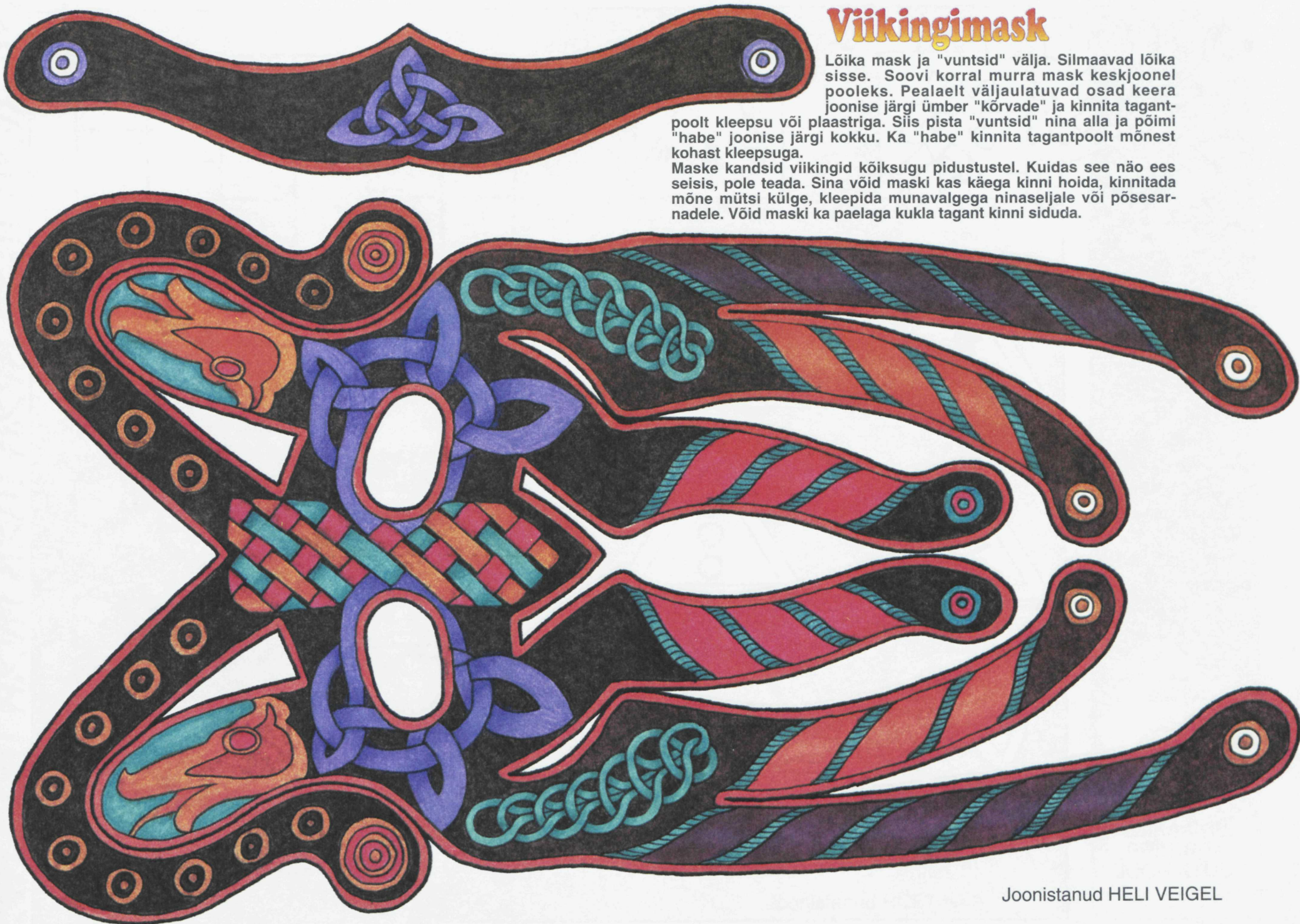
19 20 21 22 23 24 25 26 27 28
r s t u v w x y z

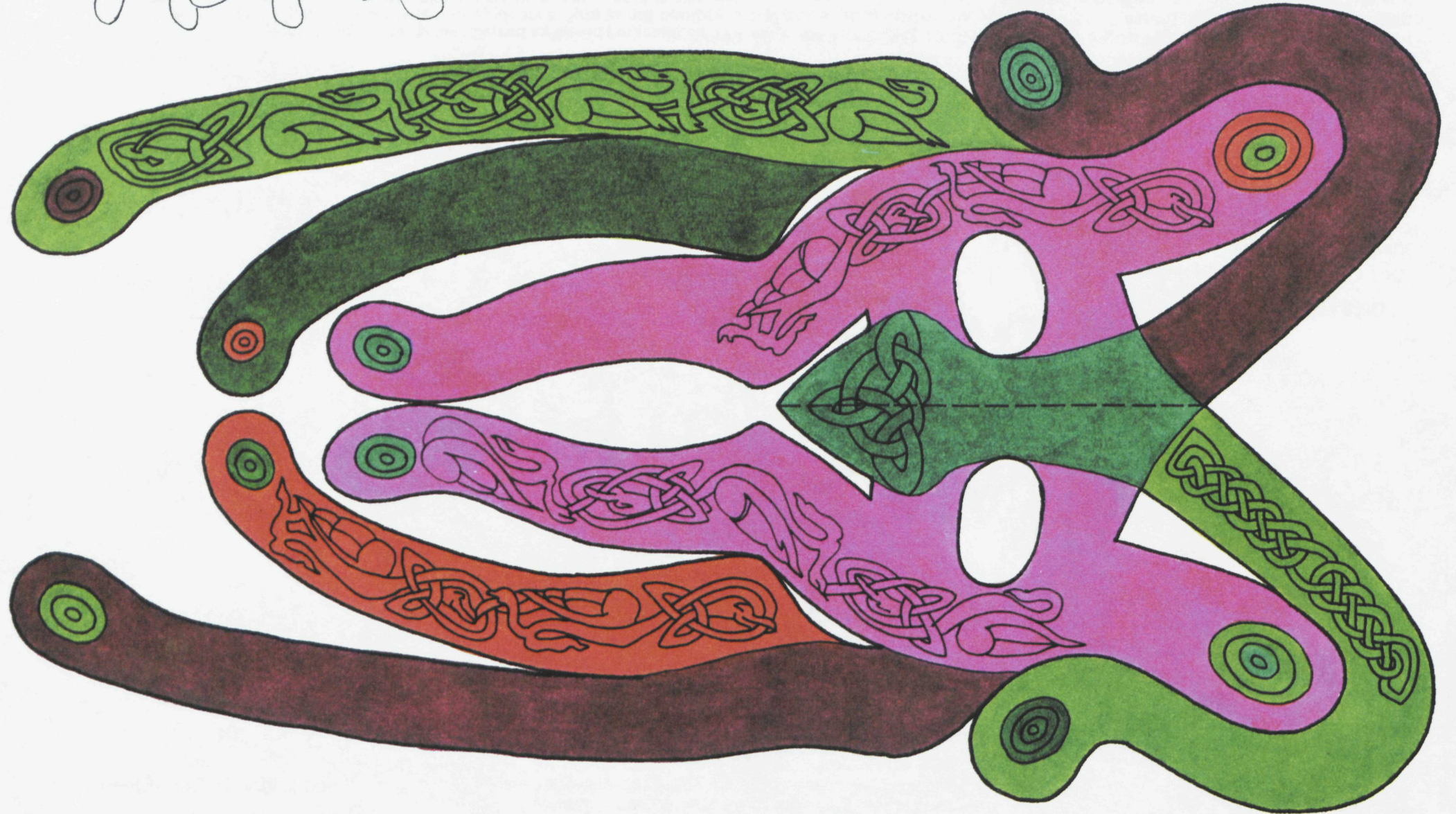
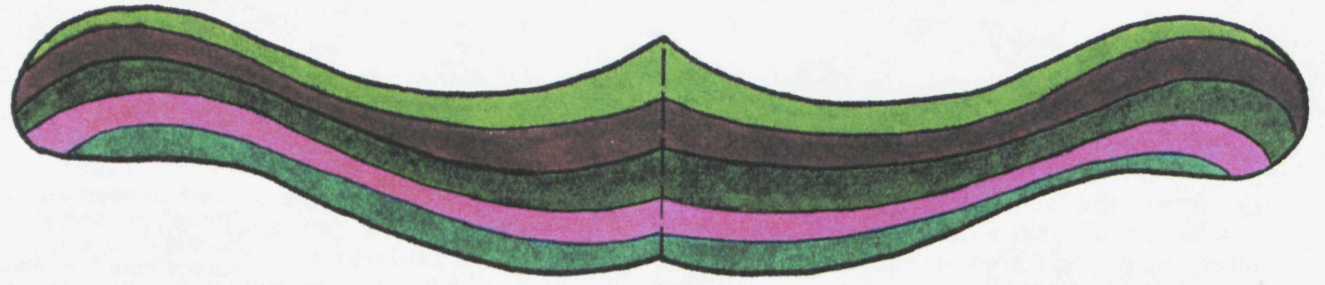
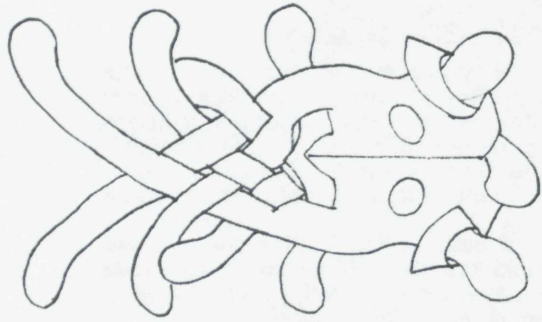
Joonistanud HELI VEIGEL

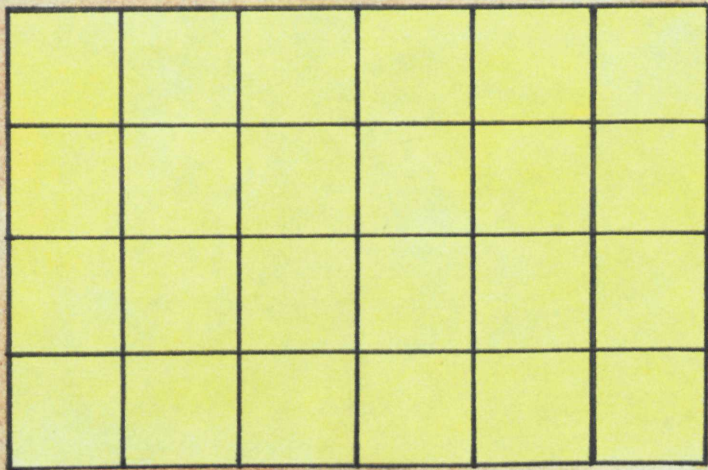
Viikingimask

Lõika mask ja "vuntsid" välja. Silmaavad lõika sisse. Soovi korral murra mask keskjoonel pooleks. Pealaelt väljaulatuvad osad keera joonise järgi ümber "kõrvade" ja kinnita tagantpoolt klepsu või plaastriga. Siis pista "vuntsid" nina alla ja põimi "habe" joonise järgi kokku. Ka "habe" kinnita tagantpoolt mõnest kohast klepsuga.

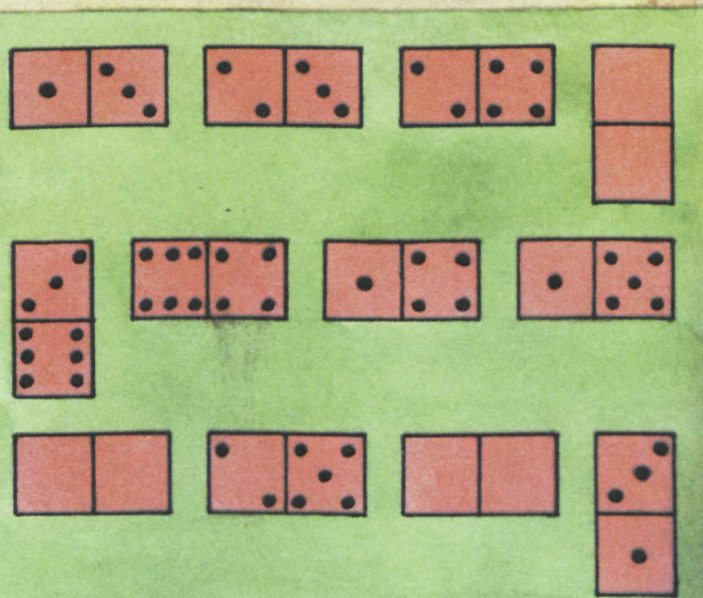
Maske kandsid viikingid kõiksugu pidustustel. Kuidas see näo ees seisis, pole teada. Sina võid maski kas käega kinni hoida, kinnitada mõne mütsi külge, kleepida munavalgega ninaseljale või põsesarnadele. Võid maski ka paelaga kukla tagant kinni siduda.

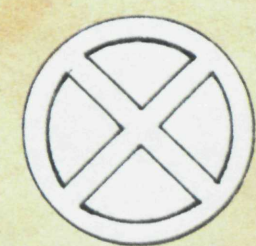
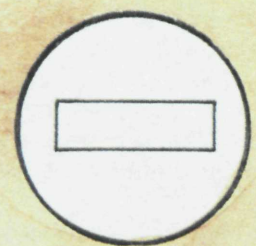
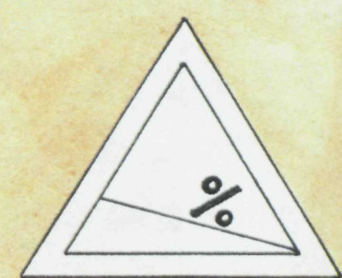
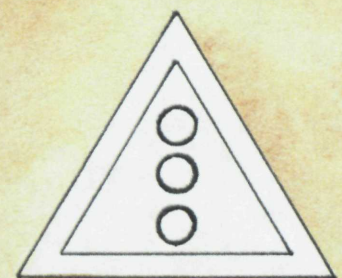
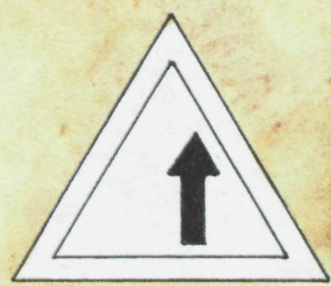
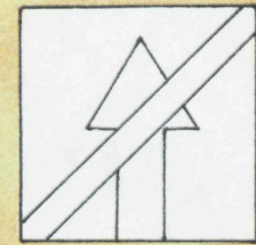
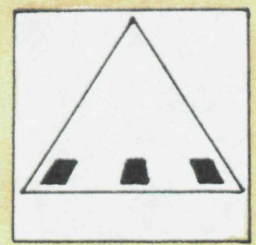

TÕMBA PLIATSIT PABERILT
TÕSTMATA KÕIKIDELE
RUUTUDELE DIAGONAALJON!

TÄIENDA TÜHJE DOOMINONUPPE JA
PAIGUTA VALESTI ASETSEVAD ÕIGET PIDI!

JOONISTA JA VÄRVI
LIIKLUSMÄRGID LÕPUNI!

Joonistanud REET REA

Lasteajakiri
"TÄHEKE"

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt. 67a
EEOOO1 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Tegevtoimetaja
VIIVI VARIKSAAR
tel. 681 495
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Pärnu mnt. 67a
EEOOO1 Tallinn

ESIKAANEL
PRIIT REA
JOONISTUS

BASSU

TERE-TERE JA KENA TALVEKUUD!

Kohe kuu alguses (2.11.) oli hingedepäev. Vanarahvatarkus väidab: "kelle hinged nälgas, selle põld pödur". Nii viisime meiegi Taaviga tarepealsele rohkelt toitu. Tassisime sinna ka seebi ja viha, et hinged end kenasti puhtaks küürida saaksid. Siis riietasime endid valgesse, lootsime nii ringihulkuvate vaimude sekka sulada. Hiilisime sarikate vahelt salamisi, kes meie sööki võtma tulevad. Vaimude asemel krabistas kohale hoopis kaval kratipoiss, kes prisket toidulaari nautima asus. Mardipäev (10.11.) langes sel aastal isadepäevaga kokku. Taavi, va kavalpea, sättis meie kontserdireisi nii, et sattusime minu issi juurde santima. Kohtumine oli südamluk ja hingevõtvalt tormakas. Ka kadripäeval (25.11) ei suutnud me rahulikult kodus sitsida, vaid kimasime ringi, naljakad hilbud ümber lehvimas. Ööhämaruses võisime rahu ausa tööga väljateenitud noosi nautida. Mis seal salata – november on kõigele vaatamata hiiglama mõnus kuu.

TEIE BASSU

Joonistanud RAIVO TIHANOV

